

Zaskarżona decyzja: Decyzja Czwartej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 24 lipca 2019 r. w sprawie R 1728/2018-4

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- w konsekwencji odmowę rejestracji graficznego unijnego znaku towarowego nr 16338998 5Ms MMMMM w klasie 29;
- obciążenie kosztami postępowania każdego, kto sprzeciwi się niniejszej skardze.

Podniesione zarzuty

Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) i art. 5 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001.

Skarga wniesiona w dniu 24 września 2019 r. – FD/Wspólne Przedsięwzięcie Fusion for Energy

(Sprawa T-641/19)

(2019/C 383/82)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: FD (przedstawiciel: adwokat M. Casado García-Hirschfeld)

Strona pozwana: Europejskie Wspólne Przedsięwzięcie na rzecz Realizacji Projektu ITER i Rozwoju Energii Termojądrowej

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- uznanie niniejszej skargi za dopuszczalną i zasadną;

w konsekwencji:

- stwierdzenie nieważności decyzji z dnia 3 grudnia 2018 r., utrzymanej w mocy decyzją odmowną z dnia 14 czerwca 2019 r.;
- zasądzenie naprawienia szkody majątkowej w wysokości 75 500 EUR i zadośćuczynienia za doznaną krzywdę szacowanego na kwotę 30 000 EUR;
- obciążenie strony pozwanej całością kosztów postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi skarżący podnosi trzy zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący błędu w ocenie, istnienia nadużycia władzy oraz dopuszczenia się wobec niego aktów mobbingu. Skarżący krytykuje zwłaszcza uzasadnienie nieprzedłużenia jego umowy oparte na zlikwidowaniu jego stanowiska w następstwie reorganizacji w departamencie. Jego zdaniem uzasadnienie to jest błędne, ze względu na to że plan restrukturyzacji nie przewidywał likwidacji stanowiska odpowiadającego właściwościom stanowiska, jakie zajmował skarżący. Ponadto uważa on, że stał się ofiarą mobbingu i że konsekwencje tego mobbingu posłużyły jako uzasadnienie decyzji o nieprzedłużeniu umowy.

2. Zarzut drugi dotyczący naruszenia zasady dobrej administracji, obowiązku staranności i art. 8 warunków zatrudnienia innych pracowników Unii Europejskiej. Skarżący utrzymuje zwłaszcza w tym względzie, że strona pozwana nie uwzględniła w zaskarżonej decyzji jego kompetencji, wyników pracy, zachowania w ramach służby, sytuacji rodzinnej oraz jego stażu pracy.
3. Zarzut trzeci dotyczący naruszenia zasady równego traktowania i niedyskryminacji. Skarżący podnosi, że podstawą decyzji o nieprzedłużeniu jego umowy były przyczyny budżetowe i organizacyjne. Tymczasem umowy innych pracowników, których sytuacja faktyczna i prawna nie różniła się w znaczący sposób od sytuacji skarżącego, mogły mimo takiego kontekstu, zostać przedłużone.

Skarga wniesiona w dniu 25 września 2019 r. – JCDecaux Street Furniture Belgium/Komisja

(Sprawa T-642/19)

(2019/C 383/83)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: JCDecaux Street Furniture Belgium (Bruksela, Belgia) (przedstawiciele: adwokaci A. Winckler i G. Babin)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności art. 1 zaskarżonej decyzji w zakresie, w jakim stwierdza się w niej istnienie pomocy państwa niezgodnej z rynkiem wewnętrznym zastosowanej na rzecz JCDecaux w ramach realizacji umowy z 1984 r. oraz art. 2–4 tej decyzji w zakresie, w jakim nakazują one państwu belgijskiemu odzyskanie pomocy od JCDecaux;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi na decyzję Komisji C(2019) 4466 final z dnia 24 czerwca 2019 r. dotyczącą pomocy państwa SA.33078 (2015/C) (ex 2015/NN) wdrożonej przez Belgię na rzecz JC Decaux Belgium Publicité, strona skarżąca podnosi cztery zarzuty.

1. Zarzut pierwszy, dotyczy oczywistego błędu w ocenie i naruszenia prawa, którego dopuściła się Komisja uznając, że wykorzystywanie przez stronę skarżącą niektórych urządzeń reklamowych, wchodzących w zakres umowy z dnia 16 lipca 1984 r. po upływie terminu jej obowiązywania, stanowi korzyść.
  - Komisja doszła do błędnego wniosku, że wystąpiła korzyść gospodarcza pomimo, iż miasto Bruksela zastosowało mechanizm kompensacyjny w ramach realizacji obowiązku zachowania równowagi ekonomicznej umowy.
  - Komisja dopuściła się oczywistego błędu w ocenie i naruszyła prawo uznając, że strona skarżąca skorzystała z oszczędności w zakresie czynszów i podatków, co stanowiło korzyść.
2. Zarzut drugi, podniesiony tytułem ewentualnym, dotyczy zgodności – pomocy państwa, która jakoby miała zostać przyznana – z rynkiem wewnętrznym, na podstawie komunikatu Komisji w sprawie ram usług świadczonych w ogólnym interesie gospodarczym ⁽¹⁾ i decyzji w sprawie usług świadczonych w ogólnym interesie gospodarczym z 2012 r. ⁽²⁾.